

De heilige geest¹

Er is inderdaad veel verwarring over de 'heilige geest'. Dat heeft twee oorzaken:

- 1) De Drie-eenheid.
- 2) De indeling van de Schrift.

Volgens de leer der kerken bestaat de drie-eenheid uit drie zelfstandig opererende godheden, ook personen genoemd. Dit is zo algemeen aanvaard door de gelovigen, dat je bijna vloekt als je zegt, dat dit nergens in de Bijbel te vinden is. Zij spreken dan over: 'God, de Vader, God, de Zoon, en God, de Heilige Geest'; vanzelfsprekend met hoofdletters aangegeven om tot uitdrukking te brengen, dat deze drie tot een eenheid behoren en dus allemaal God zijn ofwel 'Drie-enig God, Die één in wezen zijt' – zoals een bekend kerklied zegt.

Het Joodse geloof, dat op het O.T. is gebaseerd, kent echter deze drie-eenheid niet. Joden belijden slechts één God, nl. de God van Abraham, Izaäk en Jacob. Voor hen geldt dan ook het tegenovergestelde, zij willen beslist niets over een drie-enig God horen. Ik moet toegeven, dat zij hierin volkomen gelijk hebben: er bestaat slechts één God! Nu zou het mooi zijn als je dit vanuit de evangeliën zou kunnen aantonen. Marcus 10:18 en Lucas 18:19 *'En Jezus zeide tot hem: Waarom noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan God alleen'* (NBG) in werkelijkheid staat er: *'Niemand is goed, behalve de Ene God.'* (CV) Het is gewoon weg vertaald.

Marcus 12:32 *'En de schriftgeleerde zei tot Hem: Inderdaad, Meester, naar waarheid hebt Gij gezegd, dat Hij één is en dat er geen ander is dan Hij'* en dan moet je zien wat Jezus hiervan zegt: *'Gij zijt niet verre van het Koninkrijk Gods.'*^{vs. 34} Dit was het antwoord op wat Jezus zei in vers 29: *'Het eerste [gebod] is: Hoor Israel, de Here, onze God, de Here is één ...'*

¹ Dit artikel is een uitgelicht gedeelte uit het antwoord op vraag 6 van brief 12 uit Brieven aan Anne (zie blz. **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.** van dit EH-Magazine).

Een schriftgeleerde uit die tijd kon dus wel beamen wat Jezus zei, vanzelfsprekend, want hij kende de Schriften op z'n duimpje. Hij was niet voor niets een Schriftgeleerde. Je zou je kunnen afvragen waar de schriftgeleerden van deze tijd dan zijn die wat Jezus zei nog durven beamen?

Ook Paulus die nog een hogere opleiding had genoten, wist heus wel hoe dat zat en beaamt dit ook in:

Romeinen 3:30 – *‘Indien er n.l. maar één God is ...’*

1 Corintiërs 8:4 – *‘... en dat er geen God is dan Eén.’*

1 Corintiërs 8:6 – *‘... nochtans is er maar één God ...’*

Galaten 3:20 – *‘... God echter is één.’*

1 Timotheus 2:5 – *‘Want er is één God ...’*

Omdat God geest is, heeft Hij zich geopenbaard in de Zoon: *‘Hij is het beeld van de onzichtbare God ...’* Kol.1:15 De Zoon kwam om de werken van de Vader te doen en niet om Zijn eigen wil tot uitvoering te brengen. Joh.4:34; 9:4; 10:37 e.a. Bovendien zal de Zoon Zichzelf aan de Vader onderschikken, zoals omschreven in 1 Corintiërs 15:28.

Indien de Zoon al God, de Vader, zou zijn, zou hiervan geen sprake kunnen zijn.

Zodra je ‘De Heilige Geest’ als een zelfstandig opererende macht, persoon of wezen gaat beschouwen, ben je met een on-Bijbelse leer bezig. Gelovigen worden hier nu nog steeds door beïnvloed, omdat ze deze geest aanbidden, wat enorme consequenties heeft, omdat de door hen met hoofdletters geschreven ‘Heilige Geest’ ingang geeft tot ‘geesten’.

Degenen die tot de Heilige Geest bidden, of met de Heilige Geest gedoopt wensen te worden, hebben van God noch geestelijk wijsheid en geestelijke openbaring ontvangen, noch verlichte ogen des harten, omdat zij zich laten leiden door leringen van mensen en hun geloof niet baseren op wat God aan het lichaam van Christus heeft beloofd.

De gelovigen die met Heilige Geest bezig zijn, klampen zich vast aan een evangelie dat niet voor hen is bestemd nl. het evangelie voor de Messiasgelovige Joden, die het Koninkrijk of wel het 1000-jarig Rijk verwachten. Aan de discipelen werd immers de Trooster beloofd: *‘Dit*

heb Ik tot u gesproken, terwijl Ik nog bij u verblijf; maar de Trooster, de heilige geest, die de Vader zenden zal in mijn naam ... ^{Joh.14:25,26} Als je hierover nadenkt, kom je tot de conclusie, dat de discipelen dus nog geen 'heilige geest' hadden ontvangen toen ze tot geloof kwamen; ze kregen die pas nadat Jezus ten hemel was gevaren.

Handelingen 1:8 getuigt hier ook van, want daar zegt Jezus: '*... maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de heilige geest op (NBG: over) u komt en gij zult mijn getuigen zijn ...*' Hieruit blijkt duidelijk, dat zij nog geen geest ontvangen hadden.

Handelingen 2:1-4 geeft een weergave van de manier, waarop de discipelen werden vervuld met de heilige geest en hoe dit zichtbaar werd door tongen 'ALS' van vuur – het leek erop, maar het was geen echt vuur – en meteen begonnen zij met andere tongen te spreken, zoals de geest het hun gaf uit te spreken.

Gelovigen die nu nog om deze heilige geest vragen, zeggen hiermee, dat ze '*de geest der belofte, de heilige*', die genoemd wordt in Efeziërs 1:13 dus niet ontvangen hebben, toen zij gelovig werden. Bovendien verlangen ze een geest, die **OP** hen zou moeten komen, liefst ook met een windvlaag en met tongen als van vuur. Het probleem is echter dat een geest die *op* je komt ook weer weggenomen kan worden, zoals bij koning Saul, die daarna van de Here een boze geest kreeg. ^{1Sam.16:14} Ze weten zich niet verzegeld en willen daarom gedoopt worden met de heilige geest. Het gevaar van een boze geest ligt dan wel heel dicht op de loer.

Dopen door onderdompeling of dopen met de heilige geest heeft met onze ziel en met de buitenkant van ons lichaam te maken. Het is iets wat mensen graag willen hebben om in tongen te kunnen spreken en allerlei wonderen en tekenen te doen. Het gaat zelfs zo ver, dat er predikers zijn die op een menigte mensen blazen, waardoor er tientallen omvallen. Het zijn echter pure emoties die de mensen doen flauwvallen. Het is al zo oud en hoort bij de rituelen die inboorlingen, indianen en al die natuervolkeren ook al hebben bedacht, nl. om door middel van allerlei handelingen in trance te geraken. In ieder geval heeft het niets met God, de Vader, te maken, want Zijn woord zegt, dat wij al verzegeld zijn met de geest der belofte, de heilige. ^{Ef.1:13}

Als geest, de heilige, dan niet een derde persoon is, als je hier al van kan spreken, wat is het dan wel?

Geest is de onzichtbare en ongrijpbare kracht van de beweging, van het leven en van het denken. De Goddelijke kracht die zich in Gods onzichtbare en ongrijpbare daden laat zien. Het is de kracht van God, die werd gebruikt om Jezus uit de doden op te wekken en Hem liet opvaren naar de Vader. Het is dezelfde kracht die God ook voor ons gebruikt: *'... en wat de overstijgende grootte van Zijn kracht is voor ons die geloven, in overeenstemming met de werkzaamheid van de macht van Zijn sterkte, die werkzaam is in de Christus (Hij Die) Hem opwekt uit de doden en Hem zet aan Zijn rechter(hand) te midden van de hemelingen.'*^{Ef.1:19 CV} Op het moment dat wij gingen geloven werden wij met deze geest der belofte, de heilige, verzegeld. Dit betekent dat deze verzegeling niet meer verbroken kan worden. Wij zijn dus voor altijd Zijn eigendom!

Wij zijn niet alleen met deze geest verzegeld, maar deze is **IN** ons gekomen.^{1Cor.3:16,17} Er hoeft dus niets meer aan toegevoegd te worden door middel van mensenhanden, bijvoorbeeld door dopen of door handoplegging.

Omdat God geest is, kan Hij ook woning **IN** ons maken, zodat wij een tempel van Hem zijn – het lijkt mij vanzelfsprekend dat dit niet door mensenhanden kan geschieden. Het fijne hiervan is dat wij mogen weten dat ALLES uit God is; wij kunnen niet meer afhankelijk zijn of worden van mensen.

God woont **IN** ons. Dat betekent dat Zijn kracht in ons is komen wonen – die bewerkt dat wij gaan leven tot eer en verheerlijking van Hem, niet door ons toedoen, want dan ben je weer menselijk bezig, maar door Zijn toedoen. Zeg gewoon tegen Hem: Ga Uw gang maar in mijn leven.

Wij werden niet verzegeld om de geest van God te ontvangen, maar de geest, de heilige, is zelf het zegel van God waarmee iedere gelovige verzegeld is. Daarom is het ongepast om hierom te vragen of te smeken.

Wat deze kracht in ons uitwerkt, is echt van een veel grotere strekking dan wat mensen door *handoplegging* of *dopen met de heilige geest* ooit zullen kunnen bezitten, omdat het niet op de zielse mens gericht is, maar op het **geestelijk** welzijn van de gelovige.

Enkele voorbeelden:

- Romeinen 5:5 – ‘... omdat de Liefde Gods in onze harten uitgestort is door **de geest, de heilige**, die ons gegeven is.’

Dit is gelijk alweer zoiets, want zodra je tegen iemand zegt, dat dopen met de heilige geest meer kwaad oplevert dan goed, dan is de liefde ineens verdwenen en krijg je de wind van voren, idem dito als je zegt dat tongentaal niet voor ons is bestemd, dan is de liefde behoorlijk bekoeld.

Wordt er echter tegen ons gezegd dat **wij** ‘alverzoeners’ zijn – terwijl **God** zegt dat **Hij** met Het Al verzoend is en wij Hem alleen maar naspreken – dan nemen wij het die ander totaal niet kwalijk. Dat is nu de kracht die in ons werkt dat wij, net als God, ALLEN liefhebben, gelovig of ongelovig, ja zelfs vijanden!

Even er tussendoor, je hebt natuurlijk al gezien, dat ik i.p.v. heilige geest met hoofdletters steeds *geest, de heilige*, met kleine letters schrijf, dit doe ik bewust om aan te geven, dat het gaat om Gods *kracht* en niet om *een persoon* of *een god*. Met hoofdletters wordt toch altijd meer de nadruk gelegd op wat algemeen over de heilige geest gedacht wordt door de kerken.

- Efeziërs 1:3 (CV) – ‘... Die ons zegent met iedere **geestelijke** zegen te midden van de hemelingen in Christus.’ Onze verzegeling is geen symbool voor ons vlees (lichaam) maar is louter geestelijk. Vandaar dat ons ook geen lichamelijke of zielse zegen beloofd wordt.

- 2 Corinthiërs 1:21,22 – ‘Hij nu, Die ons tezamen bevestigt in de Christus en ons heeft gezalfd, is God, Die ons ook verzegeld heeft en de geest als waarborg (NBG: onderpand) in onze harten gegeven heeft.’ In de Van Dale staat bij ‘waarborg’: *zekerheid die men heeft dat iets inderdaad waar is of zo zal gebeuren; garantie; zekerheidsstelling.*

Hierbij moet ik ineens denken aan wat jij mij al een paar keer hebt gevraagd, nl. ‘hoe ik toch aan die geloofszekerheid kom?’ Hier heb je dus het antwoord: het komt door de verzegeling van God, waardoor Zijn geest mij tot waarborg in mijn hart gegeven is. Deze geloofszekerheid is ook op jou van toepassing – ondanks alle ‘waaroms’, die jij en ik soms hebben.

God heeft ons tezamen met Christus bevestigd en gezalfd. Hoe kunnen we dan door middel van handoplegging of dopen nog proberen iets toe te voegen. In 1 Corintiërs 12:12,13 wordt het Lichaam van Christus, waartoe wij behoren, *Christus*, ofwel *gezalfde* genoemd. (Zowel Christus als Messias betekent: Gezalfde.) Wij zijn niet zomaar los van elkaar staande gelovigen, maar behoren tot één lichaam en wel het Lichaam van Christus.

▪ 1 Corintiërs 2:12 – *‘Wij nu hebben niet de geest der wereld ontvangen, maar de geest uit God, opdat wij zouden weten, wat ons door God in genade geschonken is.’* Als je vers 13 ook nog even leest dan zie je, dat het niet om woorden van menselijke wijsheid gaat, maar om woorden door de geest geleerd.

Ieder mens is geneigd om met menselijke woorden te praten en te denken. Voor je het weet verval je weer in deze fout. Het is ook geen enkele gelovige vreemd. Dat is dan ook de reden, dat ik iedere keer weer verwijst naar Gods woord, zodat niet mijn menselijke geest de boventoon gaat voeren maar Gods geest.

▪ 2 Corintiërs 5:7 zegt het ook zo mooi: *‘Want wij wandelen door geloof en niet door waarneming.’*

Wij willen liever eerst zien en dan pas geloven, maar pas op: er zijn heel veel **zieners**, waar je grote vraagtekens bij kunt zetten, zoals zij die de duiven op mijn schouders zagen bij mijn doop. Geef mij dan toch maar liever ‘de duiven op De Dam in Amsterdam’. De doop heeft alles met menselijke wijsheid te maken en niets met Gods geest. Wij kunnen ons echter nooit beroemen op onze geestelijke wijsheid, want die is ons door God ‘**in genade**’ gegeven.

▪ Romeinen 8:14 – *‘Want allen die door de geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods.’* Een **zoon** van God, die door Zijn geest geleid wordt, heeft echt geen behoefte aan iets wat door mensenhanden nog eens aan hem verricht moet worden, want hij heeft in Christus alles al ontvangen.

Gelukkig zijn de tegenstander noch de machten der duisternis in staat ons het *uitgekozen zijn* en onze *roeping* te ontnemen, ‘... *want de genade-gaven en de roeping Gods zijn onberouwelijk.*’ ^{Rom.11:29} en ook kan niemand ons scheiden van de Liefde Gods die is in Christus Jezus. ^{Rom.8:31-35}

▪ Galaten 5:22 (CV) – *‘De vrucht van de geest is liefde, vreugde, vrede, geduld, mildheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, onthouding.’* Als we het rijtje afgaan, zullen we als gelovigen moeten erkennen, dat wij geen enkel onderdeel van deze vrucht uit onszelf bezitten en dat we ze ook maar moeilijk in praktijk kunnen brengen.

Mochten wij ook maar iets van deze vrucht bij onszelf herkennen, dan kunnen we niet anders concluderen, dan dat het Gods geest is, die dit in ons heeft bewerkt. Veronderstel dat wij dit door een of andere handeling van een broeder zouden moeten ontvangen, dan zou het geen vrucht van de geest zijn, maar de vrucht van menselijk handelen.

Het gaat erom dat Gods geest uitsluitend werkt door Zijn woord, dat iedere keer weer opnieuw het verlangen oproept om hiernaar te leven. Hoe meer je Gods woord bestudeert, des te meer kan Gods geest in je werken. Dat is ook de strekking van Kolossenzen 3:16 (CV) waar staat: *‘Laat het woord van Christus rijkelijk in jullie **inwonen** ...’*

Rijkelijk **inwonen** is iets anders dan een heel klein beetje. Met geest vervulde mensen laten zich uiteindelijk alleen leiden door het woord van God.

Ruud van 't Veer